

Генерното действие, първо картина.

В ковчега непокрита ще те сложат
 там де от векове почиват всички
 покойници от рода на Рамулети. —
 Докле от своя стъпка се ти събудиши,
 ще излязеш на нере аз с писмо,
 и той ще дойде тук, и аз и той,
 ще седим над тебе двама. През нощта
 ще отпътуваме за Махмуд.
 И ти ще ^{се}сподариш от моя страх,
 но стига грезски страх или предрекни
 да не сиочат у тебе всяка смелост!

Жулиета. —

Не говори за страх! Стръклото дай!

Брат Лоренцо. —

Взем ми по-верви! Бъди щастлива
 и твоята в своето решение.
 Сега ще пращя в Махмуд с монаха
 на твоя господар писмото.

Жулиета. —

Любов, о дай ми сила! Този нощта
 от силата ще дойде. Сбогом, отче.
 (Излиза.)